

אֲבָא תַּחֲנָא הַחֲסִיד וְנִם הַשְׂמֵשׁ

ספור מִפְּלֵא עַל מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, אֶהֱבֵת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹר שִׁיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם

The Light of Chesed

Gemini Notebook

צַדִּיק שְׁכָלוֹ אֲמוּנָה וּתְפִלָּה

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַי יְהוּדֵי קָדוֹשׁ שְׁקָרָאוּ לוֹ אֲבָא
תַּחְנָא. הוּא הָיָה עָנִי מְאֹד בְּכֶסֶף, אֲבָל הָאִישׁ הָכִי
עָשִׂיר בְּעוֹלָם בְּאֲמוּנָה וּבִבְטָחוֹן בִּה' אֶת כָּל יוֹמוֹ
אֶת כָּל יוֹמוֹ הִתְחִיל בְּהוֹדָיָה לְבוֹרֵא עוֹלָם.

עֲבוֹדָה קָנָה לְכָבוֹד הַשָּׁבֶת

מִדֵּי שָׁבוּעַ יֵצֵא אָבָא תַחֲנָא לַשָּׂדֶה הָרְחוֹק כְּדֵי
לְאַסֹּף עֵצִים. עֲבוֹדָתוֹ הִיְתָה קָנָה וּמַעֲיָפָה, אֲךְ עַל
שׁוֹפְתָיו הָיָה תָמִיד חֵיוֹן – הוּא יָדַע שֶׁהוּא אוֹסֵף אֶת
הָעֵצִים כְּדֵי לְכַבֵּד אֶת שַׁבַּת הַמֶּלֶכָה.

הָאוֹצָר הַיָּחִיד שֶׁל הַמְּשִׁפָּחָה

חֲבִילַת הָעֵצִים הַזֹּאת הָיְתָה הָרְכוּשׁ הַיָּחִיד שֶׁלוֹ!
הִיא הָיְתָה כָּל פְּרֻנְסַת בֵּיתוֹ. מִמֶּנָּה יָכִין תַּבְשִׁילִים
חֲמִים לְשַׁבָּת, וּבִזְכוּתָהּ לֹא יֵהְיוּ יְלָדָיו רָעֵבִים.
הוּא הָעֶמֶס אֶת הַמֶּשָּׂא הַכָּבֵד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַזְמַן דּוֹחֵק – הַשַּׁבָּת מִתְקַרֶּבֶת

יוֹם שִׁישִׁי בַּצֹּהָרִים הִתְקַדַּם מֵהָר. הַשָּׁמֶשׁ בִּשְׁמַיִם
הִחֲלָה לָרֶדֶת מִטָּה-מִטָּה, וְהַשָּׁמַיִם נִצְבָּעוּ בַּצְבָּעֵי כָתָם
דְּרָמָטִיִּים. אָבָא תַחֲנֹא מֵהָר בְּהִלּוּכּוֹ – אָסוּר לְאַחֵר,
חִיָּבִים לְהִגִּיעַ הַבֵּיתָה לְפָנֵי כְּנִיסַת שַׁבָּת קֹדֶשׁ!

תגלית קשה באמצע הדרך

לפתע, עצר אבא תחנא מני הליכתו. מצדי הדרך
בקעה אנחה כואבת. הוא הביט לצד וראה איש
יהודי שוכב על האדמה, פצוע ומוכה שחין (מלא
בפצעים ומכאובים קשים), חלש ולא יכול לזוז.

"רַבִּי, הַצֵּל אֶת חַיִּי!"

הָאִישׁ הַחוּלָה נָשָׂא אֶת עֵינָיו הַדּוֹמְעוֹת אֶל הַצַּדִּיק
וְהִתְחַנֵּן: "אֲנִי רַבִּי! עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד לְשֵׁם שָׁמַיִם.
אִם תִּשְׁאִיר אוֹתִי כָּאֵן שׁוֹכֵב בַּשָּׁדָה, אָמוּת לְבִדִּי
מִבְּדֵי מְקוֹר וּמִרָעָב. קַח אוֹתִי לָעִיר!"

מאזני הצדק: הדילמה הקשה ביותר

מה יעשה אבא תחנא? אי אפשר לשאת גם את העצים וגם את החולה.

A man with a beard and a large fur hat, wearing a simple robe, stands with his hands clasped in prayer. He is looking upwards towards a bright, glowing sun that is partially obscured by dark, dramatic clouds. The scene is set in a desert landscape with rocky hills in the background.

המלכת יצר טוב

אָבא תחנא עצם עינים והתפלל לה': 'אָבא שְׁבִשְׁמִים, עֲזֹר לִי לְבַחַר בְּטוֹב!' מיד הכריע הצדיק – הַיֵּצֵר הַטּוֹב מִנְּצַח! מצות הצלת חיים של יהודי יקרה יותר מכל העצים שבעולם. הוא יסמוך על ה' שידאג למשפחתו.

בְּחִירַת הַלֵּב וְהַבִּיטָחוֹן

בְּלִי לְהֶסֶס, הַנִּיחַ אֲבָא תַחֲנֹא אֶת חֲבִילַת הָעֵצִים הַיְקָרָה עַל הָאֲדָמָה
בְּאַמְצֵעַ הַשָּׂדֶה – מִפְקָרַת לְכָל גֶּנֶב שִׁיעֶבֶר. הוּא רֶכֶן אֶל הַחוּלָה, וּבְעֵדִינּוֹת
רַבָּה הָרִים אוֹתוֹ וְהַנִּיחוֹ עַל כְּתֻפָּיו הַכּוֹאֲבוֹת.

משא כבד של מסירות נפש

הדרך לעיר היתה קשה שבעתים.
משקל החולה היה כבד, ואבא תחנא
ואבא תחנא היה עיף וסובל,
אך לבו זרח משמחה!
הוא זוכה לעשות מצוה עצומה
ולקדש שם שמים.

מרוץ נגד הזמן

כשהגיע לעיר, מצא הצדיק בית חם ורופא לחולה.
מיד, בלי לנוח רגע, הסתובב ורץ בחזרה לשדה!
נס עצום – העצים לא נגנבו! הוא העמיס אותם ורץ
לעיר. אבל כעת... השמש כמעט נעלמה. שוב.

בְּדַמְדוּמֵי חֶמָה בְּשַׁעְרֵי הָעִיר

כְּשֶׁאָבָא תַּחְנָא הַגִּיעַ בְּשַׁנִּית לְשַׁעְרֵי הָעִיר
עִם חֲבִילַת הָעֵצִים הָעֲנֻקִית עַל גִּבּוֹ, נָפְלוּ
הַצִּלָּלִים עַל הָרְחוּבוֹת. נִרְאָה הָיָה שֶׁהַשַּׁבָּת
כָּבֵד נִכְנָסָה! הוּא הֵלֵךְ בֵּין הָאֲנָשִׁים כְּשֶׁלְּבוּ
הוֹלֵם בְּחִזָּקָה.

מִבְּטִים שֶׁל פֶּחַד וּפְלִיאָה

אנשים ברחוב עצרו והסתכלו בו בהלם כלם כבר היו
לבושים בבגדי שבת נקיים בדרכם לבית הכנסת.
"האם זהו אבא תחנא החסיד?" לחשו, "האם
הצדיק סוחר משא ומחלל את תורת ה'?"

דַּמְעוֹת שֶׁל צַדִּיק טָהוֹר

לִבּוֹ שֶׁל אָבֹא תַחֲנוּנָא נִשְׁבֵּר לְרִסְיָסִים.
הֲאֵם עָבַר עַל רְצוֹן ה' ? הֲאֵם חָלַל שַׁבָּת
מִבְּלִי שֵׁים לֵב ? הוּא הִנִּיחַ אֶת הָעֵצִים, נָפַל עַל
בִּרְכָּיו, וּבָכָה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לְבוֹרָא עוֹלָם:
"אָבֹא ! רַק רְצִיתִי לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת !"

וְהַשֶּׁמֶשׁ חָזָרָה לְזֶרַח: נִסְ גָּלוּי!

בְּאוֹתוֹ רָגַע, רָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת דְּמָעוֹת הַצַּדִּיק
כּוֹנְנֵתוֹ הַטְּהוֹרָה. לִפְתָּע... הַשָּׁמַיִם הִחֲשׂוּכִים נִפְתָּחוּ! הַשֶּׁמֶשׁ
עָלְתָה בַּחֲזָרָה לְמַעַלָּה וְהַאִירָה אֶת הָעִיר בָּאוֹר יְקָרוֹת נִפְלָא!
נִסְ מַעַל לְטַבַּע כְּדִי לְהִרְאוֹת לְכָל־אֶחָד: עֵדִין לֹא נִכְנָסָה שַׁבָּת!

שְׂמֵחָה וְהוֹדָיָה לְבוֹרָא עוֹלָם

כִּלְמֵי הַבֵּינוּ מִיָּד אֵיזָה צַדִּיק קָדוֹשׁ יֵשׁ בְּתוֹכָם!
אָבָא תַחֲנֹא מְחָה אֶת דְּמַעוֹתָיו וּפְרִיץ בְּשִׂמְחָה שֶׁל הוֹדָיָה.
הוּא מַהֲרָ לְבֵיתוֹ עִם הָעַצִּים, רָחֵץ אֶת פָּנָיו, לְבֹשׁ בְּדֵי לְבָן
וַיֵּצֵא לְקַבֵּל אֶת שַׁבַּת הַמַּלְכָּה בְּשִׁלּוֹה רָגְעָה.

הַבְּטָחָה מִן הַשָּׁמַיִם: הַבַּת-קוֹל

בַּלֵּיל שַׁבָּת, יֵרְדֶה בַת-קוֹל שְׁמִימִית וְנִשְׁמָעָה, וְכִךְ
אָמְרָה לְאַבָּא תַחֲנּוּן: "לֵךְ אָכַל בְּשִׁמְחָה לַחֲמֶךְ!
הַשָּׂכָר שֶׁלְךָ שָׁמּוֹר וּמִבְטָח עֲבוּרְךָ בְּעוֹלָם הַבָּא!"
ה' בְּכִבוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ הִרְגִיעַ אֶת נַפְשׁוֹ הַטְּהוֹרָה.

משואת החסד האלוקית

כְּשֶׁאֲנוּ דוֹאֲגִים לְבָנָיו שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
הוּא דוֹאֵג לָנוּ וְאֵף מִשְׁנֵה אֶת חֻקֵּי הַטֶּבַע!

הַטֶּבַע מִשְׁתַּנָּה
לְמַעַן הַצַּדִּיק

תְּפִילָּה וְאַמוּנָה
מַעֲוֹמֵק הַלֵּב

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
לְמַעַן יְהוּדֵי אֶחָד

שִׁבְת שָׁלוֹם שֶׁל מְסִירוֹת וְאַהֲבָה

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת כְּמוֹ אָבִא תַחֲנָא! לְאַהֲבָה כָּל יִהוּדִי, לְבָטַח בַּה' בְּכָל מִצָּב,
וְלַדַּעַת שְׁשַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְעוֹלָם אֵינָם נִנְעָלִים בְּפָנַי תְּפִלָּה טְהוֹרָה וְחֶסֶד. שִׁבְת שָׁלוֹם!